

Τριήμεροι εορτασμοί της Λαύρας του Αγίου Σάββα στην Ιουδαία

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Οι τριήμεροι εορτασμοί της μνήμης του οσίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, του οσίου Σάββα του ηγιασμένου και του Αγίου Νικολάου έλαβαν χώρα από την Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου έως και την Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 2021 (4-6 Δεκεμβρίου με το παλαιό εορτολόγιο) στην Ιερά Λαύρα του Οσίου Σάββα που βρίσκεται στην έρημο της Ιουδαίας.

Την Παρασκευή 4/17 Δεκεμβρίου εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού στο παρεκκλήσιο της Μονής προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.

Το Σάββατο 5/18 Δεκεμβρίου εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Σάββα με ολονύκτια αγρυπνία, της οποίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλος. Συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Αναλυτικά, το σχετικό δελτίου τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει τα εξής:

Από Παρασκευής, 4^{ης} /17^{ης} έως και 6^{ης}/19^{ης} Δεκεμβρίου 2021, έλαβον χώραν οί τριήμεροι έορτασμοί τής μνήμης τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καί τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας εἰς τήν Ἱεράν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Σάββα, εὕρισκομένην εἰς τήν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας εἰς τήν ὄχθην τοῦ Χειμάρρου τῶν Κέδρων, δεξιὰ τῷ κατερχομένῳ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Τήν Λαύραν ταύτην ἱδρυσεν ὁ ἅγιος Σάββας ἐλθὼν ἐκ Καππαδοκίας εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν τό 456 καί μαθητεύσας πρότερον ἐπὶ πολλά ἔτη παρά τῷ Μεγάλῳ Εὐθυμίῳ καί τῷ συνασκητῇ αὐτοῦ ἁγίῳ Θεοκτίστῳ. Ἐκ τῆς Λαύρας ταύτης ὀρμώμενος ὁ Ἅγιος Σάββας ἱδρυσε καί ἄλλας Μονάς εἰς τήν Παλαιστίνην καί ἀνεδείχθη πνευματικός πατήρ καί καθοδηγητής χιλιάδων μοναχῶν εἰς τήν μοναχικήν ζωήν καί προασπιστής τοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνης τοῦ ἔτους 451 μετά τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, ὡς διασώζει ὁ βιογράφος τῶν Παλαιστινίων Ἀγίων Κύριλλος ὁ Σκυθοπολίτης.

Εἰς τήν περίδοξον ταύτην Μονήν ἐωρτάσθη τήν 4^{ην} Δεκεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τό παρεκκλήσιον αὐτοῦ, ἐν ᾧ καί ὁ τάφος αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιερέως τῆς σειρᾶς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, παραμείναντος εἰς τήν Λαύραν ἕως καί τήν 6^{ην} Δεκεμβρίου, διά τήν ἐορτήν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Τό Σάββατον, 5^{ην} Δεκεμβρίου ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Σάββα εἰς ὀλονύκτιον ἀγρυπνίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ τοῦ Ἀρχιερέως τῆς σειρᾶς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών καί τῶν βοηθῶν αὐτοῦ δεξιὰ ἑλληνιστί καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀριστερά ἀραβιστί καί

μετεχόντων Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκ Βηθλεέμ, Χωρίου τῶν Ποιμένων, Μπετζάλλας καί τοῦ βορείου Ἰσραήλ, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ἡ Α.Θ.Μ. διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἐλληνιστί:

«Ὁδήγησόν με Κύριε, ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτήν ἠθέλησα... ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσον με», (Ψαλμ. 118, 35-37), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐφραίνεται σήμερον ἡ ἔρημος καί ἀγάλλεται ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τῇ τελευμένῃ ἑορτίῳ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Λαύρα, δηλονότι ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

Ὁ θεῖος Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἐκ μητρικῶν σπαργάνων ὥφθη σκεῦος ἡγιασμένον καί οἶκος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διό καί ἀνεδείχθη ὁσίῳν ἀκρότης καί τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλος. Ἐπέτυχεν τοῦτο ἀκούων εἰς τόν λόγον τοῦ Δαυΐδ: «Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με», (Ψαλμ. 118,37).

Ἑρμηνεύων τούς ὡς ἄνω Δαυϊτικούς λόγους, ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: «Ματαιότης ἐστίν ἡ περί τὰς θέας μανία, ἡ περί τῶν μὴ δεόντων θεωρία καὶ ἡ κατὰ διάνοιαν δέ ἄτοπος φαντασία, ἣν καὶ σαφηνίζει ὁ Παῦλος λέγων: «...ἐν ματαιότητι τοῦ νοός αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ». Ὅρα ματαιότητα νοός λεγομένην, ὅτ' ἂν σχῇ τις νοῦν καὶ τούτου μὴ χρήσεται πρό τὴν τῶν ἀληθῶν θεωρίαν, ἀλλὰ παρέχει αὐτόν τῳ δεσμεύοντι Σατανᾶ. Τοῦτο τοίνυν εὐχόμενός φησίν: *Ἀπόστροφον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητος* (Ψαλμ. 118, 37). Καὶ τοῦτο γὰρ χάρις Θεοῦ». [Καὶ ἀπλούστερον: Ἀπόστροφον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα. Ματαιότης εἶναι ἡ μανία διὰ τὰ θεάματα, ἡ περί τῶν πραγμάτων ἐκείνων τῶν μὴ ἐχόντων ἀνάγκην θεωρίας, καὶ ἡ ἀνοίκειος φαντασία τοῦ νοῦ, ὅπως διασαφηνίζει ὁ Παῦλος λέγων: *Διὰ τῆς ματαιότητος τοῦ νοῦ των, ἔχουν σκοτισθῇ εἰς τὴν διάνοιαν καὶ ἔχουν ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ* (Ἐφ. 4, 17). Ματαιότης τοῦ νοῦ εἶναι νὰ ἔχη τις νοῦν καὶ νὰ μὴν τὸν χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν θεωρίαν τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων, ἀλλὰ νὰ τὸν παραδίδῃ εἰς τὸν δεσμοφύλακα Σατανᾶν. Ἀπευχόμενος αὐτό λοιπόν λέγει: *Ἀπόστροφον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητος*, διότι καὶ αὐτό εἶναι χάρις Θεοῦ].

Ὅντως ὁ θεσπέσιος Σάββας ἔτυχε τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, διότι ὡς λέγει ὁ ὁσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος: «Καὶ αἱ ἐκ νηπίου παιδεῖαι καὶ ἀνατροφαὶ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα συνέρχονται ἢ καὶ ἀντιπράττουσιν ἡμῖν αὐξήσασι πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν μοναδικὴν πολιτείαν». [Καὶ ἀπλούστερον: Ἀλλὰ καὶ ἡ παιδαγωγία καὶ ἡ ἀνατροφή καὶ αἱ ἀσχολίαι πού εἴχαμε ἀπὸ τὴν νηπιακὴ ἡλικία καὶ ἐξῆς, παίζουν τὸν ρόλον τοὺς στὴν ἀρετὴ καὶ στὴ μοναχικὴ ζωὴ, καὶ ἀναλόγως ἢ μᾶς βοηθοῦν ἢ μᾶς δυσκολεύουν].

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θεῖος Σάββας παιδιόθεν περιφρονήσας τὰς ματαιότητας τοῦ κόσμου, ἀνεζήτει «τὴν μοναδικὴν πολιτείαν», τοῦτέστιν τὴν πολιτείαν τῶν μοναχῶν τῆς ἐρήμου, ὡς βεβαιοῖ τοῦτο καὶ ὁ βιογράφος αὐτοῦ Κύριλλος Σκυθουπολίτης γράφων: «Ὁ Σάββας προωρισμένος ὢν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ μήτρας καὶ προεγνωσμένος πρό διαπλάσεως κατὰ τὸν μέγαν προφήτην Ἰερεμίαν (Πρβλ. Ἱερ. 1, 4-5) πάντων ὁμοῦ τῶν τοῦ βίου περιφρονήσας ἐκδέδωκεν ἑαυτὸν μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς μέν καλουμένῳ, ἔνθα τὴν τῆς μοναχικῆς πολιτείας ἐξεπαιδεύθη ἀκρίβειαν καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τό τε ψαλτήριον ἐκμανθάνει καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ κοινοβιακοῦ κανόνος κατάστασιν».

Ὁ πατὴρ ἡμῶν Σάββας, τὸν τρόπον καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως μαθητεύσας παρὰ τοὺς πόδας τῶν μεγάλων τῆς ἐρήμου τῆς Παλαιστίνης ἀσκητῶν, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Θεοκτίστου καὶ Γερασίμου, ἀνεδείχθη

καθηγητής τῆς ἐρήμου γενόμενος πνευματικός φάρος λάμπων ἐν τῷ σκότει. «Ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτόν καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτόν», (Σοφ. Σολομ. 3, 5-6) κατὰ τόν σοφόν Σολομῶντα.

Τοῦτο ἀκριβῶς μαρτυρεῖ τόσον ἡ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεολήπτου Σάββα ἰδρυθεῖσα παροῦσα Λαύρα, ὅσον καί τό ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενον καί ἀναπαυόμενον ἄφθαρτον καί εὐωδιάζον ὀλόσωμον λείψανον αὐτοῦ. Πολλῷ δέ μᾶλλον μαρτυρεῖ τοῦτο ἡ τῶν Ἀγιοσαββιτῶν μοναχῶν παρουσία, τῶν ἀδειαλείπτως προσευχομένων ὑπέρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν καί ὑπέρ πάντων ἡμῶν καί φυλασσόντων ἄσβεστον τό φῶς τῆς παρακαταθήκης τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ὑπό τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. «Φῶς μέν μοναχοῖς, ἄγγελοι· φῶς δέ πάντων ἀνθρώπων μοναδική πολιτεία». (Φῶς τῶν μοναχῶν εἶναι οἱ ἄγγελοι καί φῶς ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἡ ζωὴ τῶν μοναχῶν), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος.

Οἱ θεόπνευστοι οὗτοι λόγοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποτελοῦν καί τό περιεχόμενον τῆς παρακαταθήκης τοῦ Πατρός ἡμῶν Σάββα πρὸς ἅπαντας τοὺς μοναχοὺς καί ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἐν τῇ Λαύρᾳ αὐτοῦ ἐνασκουμένους. Καί τοῦτο διότι αὐτός οὗτος ὁ θεοφόρος Σάββας «Τὰ τῶν Ἀγγέλων ἔφθασε τάγματα καί τόν βίον αὐτῶν ἀμέμπτως ἐζήλωσε», ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ.

Ἡμεῖς δέ οἱ τιμῶντες τὴν ἱεράν μνήμην τοῦ ἱσαγγέλου Σάββα, τοῦ ἔχοντος παρρησίαν πρὸς Χριστόν τόν Θεόν, παρακαλέσωμεν αὐτόν, ἵνα μετὰ τῆς Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ, μή παύσῃ ἱκετεύων ὑπέρ ἀφέσεως τῶν πταισμάτων ἡμῶν καί ὑπέρ τοῦ ἀξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἐντός τοῦ σπηλαίου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνατολῆς τοῦ φωτός τῆς γνώσεως τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μετά δέ τοῦ ψαλμωδοῦ εἴπωμεν: «ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καί τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων», (Ψαλμ. 88,6). Καί ἀναλυτικώτερον: Θά σέ δοξολογήσουν οἱ ἐν οὐρανοῖς ἀγγελικαὶ δυνάμεις Κύριε. Ἀξία θαυμασμοῦ εἶναι ἡ οὐσία καί ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων, δηλονότι τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀκαταπαύστως ὑμνούντων ἀγγέλων. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε τράπεζα.

Εὐχαριστῶν τόν Θεόν ὁ Μακαριώτατος διὰ τὴν πνευματικὴν πανδαισίαν τῆς πανηγύρεως, ἀνεχώρησε κατευοδούμενος ὑπὸ τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων καί διερχόμενος κατὰ τό ἔθος διὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

